

PARIJS. — **Nieuwe gezondheidswet.** Door de nieuwe gezondheidswet wordt ieder verplicht, zijn kinderen of pupillen in het eerste levensjaar te laten inenten en in het 11de en 21ste jaar te doen revaccineeren. De gelegenheid tot verschaffing van lymfhe bestaat reeds in voldoende mate. In de voorschriften betreffende de inenting wordt alleen het gebruik van door den Staat gecontroleerde animale vaccine toegestaan. De voorkeur wordt gegeven aan rechtstreeksche inenting van het kalf. Glycerine-lymfhe mag niet ouder zijn dan drie maanden. Een afdeeling der Académie de médecine is met het toezicht op de inenting belast. Haar directeur wordt uit en op voordracht van de Académie door den Minister benoemd.

Vreemdelingen, die zich in Frankrijk vestigen moeten bewijzen dat zij ingeënt en laatstelijk in hun 21ste jaar gerevaccineerd zijn (*Brit. med. Journ.*)

BERLIJN. — **Besmettelijke ziekten.** In Duitschland wordt door de Rijkswet slechts de bestrijding van cholera, pest, vlektyphus, lepra, gele koorts en pokken geregeld. Die der andere ziekten is aan verschillende Staten overgelaten. In Pruisen zal nu een wet worden ingediend, waarbij *aangifte* verplicht wordt gemaakt van diphtherie, epid. cerebrosпинаalmeningitis, puerperaalkoorts, ergotisme, tering (alleen bij verhuizing in gevorderde gevallen), febris recurrens, roodvonk, typhus, miltvuur, malleus, lyssa, septichaemie, vleeschvergiftiging, trichinose, en verder *verdenking* van puerperaalkoorts, recurrens, typhus of malleus. *Venerische ziekten* moeten aangegeven worden, zoo zij voorkomen bij beroepsprostituées en militairen beneden den rang van officier (!); in het laatste geval geschiedt de aangifte „door den arts, en *iedere andere persoon*, die met de behandeling of verpleging belast is” aan den garnizoenscommandant of den „eerstaanwezenden”. Het Ministerie mag deze bepalingen tijdelijk ook over andere ziekten uitbreiden en de voorschriften betreffende tuberculose verscherpen. De Staat draagt alle kosten, ook die van *schadevergoeding en ontsmetting*. De gemeenten moeten alle inrichtingen, die tot bestrijding van de genoemde ziekten dienen, reeds in ziektevrĳe tijden in gereedheid brengen (*Allg. med. Centralz.*).

— **Kwakzalvers, geteld en vervolgd.** Dr. SAATZ heeft in opdracht van de Aerztekammer een statistiek gemaakt van de kwakzalverij in de provincie Brandenburg. Te Berlijn zijn 600 kwakzalvers, in de provincie 333 en wel 86 vrouwen, waaronder de echtvriendinnen van 1 geestelijke, 1 onderwijzer, 4 fabrikanten, 24 werklieden, verder 2 masseuses, 7 vroedvrouwen en 6 verpleegsters. Onder de mannelijke beroepskwakzalvers in de provincie vindt men 38 onderwijzers en geestelĳken, 10 ambtenaren, 48 landbouwers, 32 kooplieden, 51 handwerklieden, voornamelijk schoenmakers, 46 arbeiders, 43 verplegers, enz., 1 medisch student, 1 veearts, 1 tandentechnicus, 15 herders, 6 houtvesters, 1 ritmeester, 1 ingenieur en 1 komediant. In 24 gevallen is de dood als gevolg van kwakzalverij geconstateerd, in 151 gevallen nadeel door verzuim van de gepaste behandeling, in 10 gevallen grove afzetterij (*Allg. med. Centralz.*).

De kwakzalvers laboreeren intusschen ook al aan „ernstige tijden”. De Regeering van Pruisen schijnt vast besloten, hun bedrijf te onderdrukken. Behalve het verscherpte toezicht op hun optreden, dat reeds tot eenige belangrijke strafvervolgingen heeft geleid, en de officieele bestrijding van